

bemærkes, at de særdeles talrige Desertioner af dansk Skibsmandskab i New York og de hyppigt Konsulatet forelagte Tvistigheder mellem danske Skibsførere og deres Mandskab gøre Tilstedeværelsen af en udsendt Konsulatsemedsmand ønskelig.

I Betragtning af foranstaaende er der stillet Forslag om Ansættelsen af en lønnet Konsul i New-York, og er der foreslaaet tillagt ham i Lønning 6,000 Kr., som Opholdspenge 8,000 Kr. og til Kontorhold 2,000 Kr., Maksimalbeløbene ifølge Loven af 14de April 1893 § 8. Regeringen forbeholder sig dog, hvis det skulde vise sig, at særlige Omstændigheder maatte gøre en saadan Ordning mere ønskelig, at ansætte en Valgkonsul og en udsendt Vicekonsul. I saa Fald ønskes Bevillingen anvendt til Lønning, Opholdspenge og Honorar til Vicekonsulen og Kontorhold til Konsulatet.

Med Hensyn til Ønskeligheden af en lønnet Konsulpost i Hamborg turde det være tilstrækkeligt at minde om, at Hamborg er det europæiske Fastlands vigtigste Havne- og Handelsplads, at den mægtige Hansestad er Kjøbenhavns farligste Konkurrent og efter Kielerkanalens Aabning har øget sin Indflydelse paa Østersømarkedet, at den danske Handelsstand staar i vidtomfattende Forbindelser med hamborgske Købmænd og Banker (Indførselen fra Hamborg til Danmark beløb sig i 1899 til over 39 Millioner Kr., medens Udførselen herfra til Hamborg androg ca. 13 Millioner Kr.), at talrige danske Skibe (i 1900 ca. 400 Stykker med ca. 200,000 R.-T.) besøge Hamborg og endelig, at danske Søfolk, danske Haandværkere og Arbejdsfolk i stort Antal søge Beskæftigelse i Hamborg.

At der paa denne Plads, der er af saa overordentlig Betydning for Danmark og specielt for Kjøbenhavn, bør skaffes den bedst mulige konsulære Repræsentation, forekommer indlysende, ligesom man er klar paa, at dette Formaal, særlig af Hensyn til Konkurrencen mellem Kjøbenhavn og Hamborg, meget vanskelig vil kunne opnaas uden Ansættelse af en lønnet Konsul. Til Lønning af en saadan er foreslaaet 6,000 Kr., som Opholdspenge 8,000 Kr. og til Kontorhold 2,000 Kr., Maksimalbeløbene efter Loven af 14de April 1893 § 8.

Angaaende Oprettelsen af en lønnet Konsulpost i Rotterdam henvises til Udenrigsministeriets Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 6te Februar 1901 (Rigsdagstidenden for 1900—1901, Tillæg B., Sp. 1166). Udenrigsministeriets Forslag fra i Ejor gentages uforandret, saaledes at der atter foreslaas 6,000 Kr. i Lønning, 7,000 Kr. som Opholdspenge og 2,000 Kr. i Kontorhold til en udsendt Konsul.

Underkonto h., er som ovenbemærket, forøget med 16,500 Kr. Dette Beløb ønsker man at have til Raadighed til Betaling af Kontorhold og Repræsentationspenge til Konsuler særlig paa saadanne Pladser, hvor lønnede Konsuler eller Vicekonsuler ere ansatte, og hvor det viser sig, at de i Loven af 14de April 1893 § 8 normerede Maksimalbeløb for Kontorhold og Opholdspenge paa Grund af særlige Forhold ere utilstrækkelige.

I saa Henseende skal det eksempelvis oplyses, at Generalkonsul Pontoppidan i Hamborg i de senere Aar anvendte 6,600 Kr. aarlig til Kontorhold, og at fhv. Konsul Braëm i New-York af Statskassen aarlig modtog 8,200 Kr. som Tilskud til Kontorhold. Den udsendte svensk-norske Generalkonsul i Hamborg har 7,000 Kr. til Kontorhold og de Forenede Rigers udsendte Konsul i New-York 8,000 Kr., hvorhos han til Assistance har en Vicekonsul lønnet med 9,000 Kr. Disse Tal turde formentlig være tilstrækkelige til at vise, at udsendte danske Konsuler i Hamborg og New-York umulig ville kunne nøjes med 2,000 Kr. til Kontorhold, hvoraf blandt andet skal afholdes Kontorleje og Medhjælp. Kan den udsendte Konsul paa disse Pladser, hvor Antallet af de løbende Sager er overmaade betydeligt, ikke overlade en Del af disse (under sit Tilsyn) til andre, vil hans Tid blive saa optagen, at han ikke faar Lejlighed til at arbejde for de mere omfattende Opgaver paa det økonomiske Omraade, og han vil da i Virkeligheden ikke gøre synderlig mere Nytte end en Valgkonsul, udstyret med det fornødne Medhjælpspersonale.

Med Hensyn til Repræsentationspengene bemærkes, at Livet paa enkelte udenlandske Pladser, blandt hvilke New-York, er saa kostbart, at en Familie ikke for 14,000 Kr. kan leve paa en Maade, der nogenlunde svarer til, hvad der paa Stedet anses som en passende om end beskedne Levevis for en udsendt Konsul. Til Sammenligning skal anføres, at den svensk-norske Konsul i New-York er lønnet med 30,000 Kr., den tyske Generalkonsul med 48,000 Rmk. I Forbindelse dermed skal nævnes, at Vicekonsul Weimann (ugift), der i et Aars Tid bestyrede det danske Konsulat dersteds, opgiver, at Livet derovre, bortset fra Repræsentationsudgifter, maanedlig kostede ham